

تیر ۱۳۷۸

و

## گسست جنبش دانش‌جوئی از رژیم

۱۸ تیر در راه است. با توجه به تجارب چند سال اخیر، برگزاری و بزرگداشت این روز تاریخی در صورتی معنای واقعی خود را خواهد یافت که گسست جنبش دانش‌جوئی از رژیم را هرچه بیشتر عمق و وسعت بخشیم.

باید تعداد هرچه بیشتری از دانش‌جویان روند جدائی خود از دارودسته‌های حاکم - اعم از افراطی، میانه رو و اصلاح طلب - و روی‌آوری به جنبش کارگران و زحمت‌کشان را سرعت بخشند. آنها نباید بگذارند جنبش دانش‌جوئی به آلت دست نیروهای بورژوائی و خرده‌بورژوائی در اپوزیسیون برای دست‌یافتن به قدرت، تبدیل شود و با دست به دست شدن قدرت، مردم همچنان اسیر چنگالهای بی‌رحم نظام سرمایه داری باقی بمانند.

مبارزات دانش‌جویان و شعارهای آنان در چندسال اخیر، نشان می‌دهد که روند گسست آنان از حاکمین ادامه یافته، اما تا مرزبندی قاطع با رژیم و قرارگرفتن بخش عمده‌ای از آنان در سمت توده‌های مردم، راه زیادی باقی مانده است. هنوز بخش قابل ملاحظه‌ای از دانش‌جویان در بی‌تفاوتی نسبت به خواسته‌های کارگران و زحمت‌کشان به سر می‌برند؛ دانش‌جویان کمونیست نقش رهبری کننده را در این جنبش به‌دست نیاورده‌اند؛ و در نتیجه ضروری است کمونیستها، برای ارتقای سطح خواسته‌های جنبش دانش‌جوئی، تلاش فزاینده‌ای را به انجام برسانند.

جنبش ۱۸ تیر ۷۸، دفاع از آزادیهای دموکراتیک و از جمله آزادی بیان را در صدر شعارهای خود قرار داد. دست یابی به آزادیهای دموکراتیک خواست اکثریت ۹۰٪ مردم ایران است. اما از آنجا که هنوز بخشی از ۱۵۰۰ دانش‌جوی توقیف شده در جریان تظاهرات ۶ روزه‌ی تیر ۷۸، در زندانها و شکنجه‌گاههای رژیم اسیرند؛ از آنجا که اعتصاب غذا و مبارزه‌ی زندانیان سیاسی در ماه گذشته و پشتیبانی مردم ایران و جهان از این مبارزه، بعد جدیدی به آن داده است؛ ضروری است که در ۱۸ تیر امسال، دانش‌جویان با دفاع از برادران زندانی خود، با برافراشتن پرچم "آزادی بدون قید و شرط زندانیان سیاسی" و بسیج هرچه بیشتر دانش‌جویان و مردم حول دفاع از این شعار، مبارزات خود را علیه رژیم شکنجه و زندان و اعدام گسترش بخشند.

درعین حال، سالانه صدها هزار نفر از انسانهای فقیر و زحمت کش، به بهانه‌های پوچ، به زندانها کشیده می‌شوند و مورد انواع آزار و توهین قرار می‌گیرند. اعتراض به شرایط غیر انسانی در زندانهای ایران و خواست آزادی "آفتابه دردها" و دستگیری "دانه درشتها" (آقاها و آقا زاده‌ها و مافیای مالی) را باید تا به آخر ادامه داد.

زندان جزئی از دستگاه مخوف سرکوب رژیمهای مستبد و ارتجاعی در سراسر جهان بوده و هست. گسترش زندانها و رفتار دد منشانه با زندانیان، اعم از این که در گوانتانامو و ابوقریب باشند و یا در اوین و رجائی شهر، نمونه‌ای است از عمل‌کرد حاکمان کشورهای جهان که حاکی از نیاز دیکتاتوری سرمایه به این آلت فشار و ارباب است. لذا تبدیل زندانها به موزه‌های جنایات هزاران ساله‌ی صاحبان وسایل تولید و توزیع، به‌مثابه شعاری استراتژیک، باید جای مناسبی را در شرایط کنونی در افشای رژیم توسط دانش‌جویان، اشغال کند.

گرامی باد یاد جان‌باخته‌گان ۱۸ تیر ۱۳۷۸ !

برای آزادی بدون قید و شرط کلیه‌ی زندانی سیاسی، مبارزه را ادامه دهیم !

پیش به‌سوی پیوند هرچه گسترده‌تر جنبش دانش‌جوئی با جنبش کارگران و زحمت‌کشان !

رژیم جمهوری اسلامی را با بسط تشکل و اتحاد با کارگران و زحمت‌کشان سرنگون کنیم !  
تنها سوسیالیسم است که شرایط آزادی و رهائی انسانها از زیر استثمار و ستم را فراهم می‌کند !

۱۵ تیرماه ۱۳۸۴ - حزب رنجبران ایران